

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-219/11

Priština,

30. oktobar 2012. godine

I postupku

I.H.

Žalilac

protiv

V.L.

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/100/2011 (spis predmeta u KAI pod brojem KPA00339), od dana 23. februara 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 30. oktobra 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Poništena je odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/100/2011, od dana 23. februara 2011. godine, jedino u delu koji se odnosi na zahtev upisan pod brojem KPA00339 i na parcelu br. 1283/1, pošto je doneta u nedostatku nadležnosti.
- 2- Odbačen je zahtev podnet od strane V.L., dana 9. februara 2007. godine, pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KKAI.
- 3- Troškove postupka određene u iznosu od € 55 (pedeset i pet) će snositi tuženik, V.L., te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 15 (petnaest) dana od dana uručenja presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 9. februara 2007. godine, V.L. je podneo zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed nekoliko parcela, među kojima i imovinu lociranu u Opštini Srbica, katastarska zona Rudnik, parcela br. 1283/1, na mestu zvanom "Donje Livadhet" u površini od 14 ar, 68 m², upisana u posedovnom listu br. 77. Zahtev je upisan pod brojem KPA00339.

Svojom odlukom od dana 23. februara 2011. godine (KPCC/D/A/100/2011) Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je među ostalog odlučila da je podnosilac zahteva dokazao da je vlasnik 1/3 parcele br. 837/1 i 1283/1 te i da ima pravo na posed navedene imovine.

Dana 5. decembra 2011. godine, I.H. (žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu, gde je naveo da nije bio obavešten povodom postupka pred KKAI i naveo je da je kupio parcelu u sporu od strane V.L. u 1993. godini. On je među ostalog dostavio Vrhovnom sudu neovereni kupoprodajni ugovor, koji pokazuje da je V.L. prodao spornu imovinu I.H. u 1993. godini, za iznos od 15.000 DM. On je takođe dostavio overeni ugovor od dana 9. decembra 2008. godine, kojim su stranke ponovo prenele parcelu, ovoga puta za iznos od € 7.300. Ugovor je overen pred Opštinskim sudom u Srbici – br.

1214/08 –.

V.L. (u daljem tekstu: tuženik) početno nije odgovorio na žalbu. U septembru mesecu 2012. godine, nakon što je sud doneo nalog kojim mu je data prilika na odgovor, on je poslao pismenu izjavu kojom je izjavio da je u istini prodao parcele ugovorom iz 2008. godine. Tuženik je takođe dostavio kopiju ugovora i zatražio od KAI da zatvori slučaj

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Žalilac nije bio stranka u postupku pred KKAI, međutim isti je opravdan pošto nije bio korektno obavešten povodom ovog postupka. Na osnovu jurisprudencije Suda, obaveštenje obavljeno objavljivanjem zahteva – kako što je obavljeno u ovom predmetu – je smatrano kao potreban „razumni napor“ (član 10.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079) jedino pod izuzetnim okolnostima. Ovaj slučaj ne predstavlja takve izuzetne okolnosti.

Kako bi se stekli uslovi valjanog zahteva, podnosilac zahteva ili nosilac imovinskog prava treba dokazati da je ona/ona imao svojinsko pravo ili pravo korišćenja na imovinu u zahtevu, te i da on/ona nije u stanju da uživa to pravo zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine (član 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).

Pošto je tuženik prihvatio da je prodao parcele žalioocu, gubitak imovine nije povezan sa oružanim sukobom iz 1998/1999. godine.

Pošto KKAI nije bila obaveštena o ovoj činjenici te prema tome nije mogla razmotriti istu, odluka KKAI je zasnovana na nepotpunom utvrđivanju činjenica (član 12.3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjena Zakonom br. 03/L-079). Prema tome Vrhovni sud potvrđuje da je žalba osnovana te i da odluka KKAI treba biti poništena.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i

Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €;
- Tarifa sudske takse za donošenje presude (10.15 i 10.1 of AD 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost ove imovine može razumno oceniti u iznosu od € 7.300: € 25 (pola tarife u smislu člana 10.1, ali ne više od € 30).

Tuženik će snositi ove sudske troškove pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 45, stav 1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje kazne je 15 dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar